

La democràcia energÈTICA a la Catalunya independent

written by Pep Puig i Boix | 19 de novembre de 2016

Catalunya té l'oportunitat de bastir un sistema energètic basat en la democràcia. Però com s'entén la democràcia aplicada a l'energia?

Un sistema energètic democràtic és aquell que dona poder a les persones i a les comunitats que disposen de fonts locals d'energia renovable perquè treguin profit de la seva captació, transformació i ús.

Principis en què s'hauria de basar un **sistema energètic democràtic**:

- **Reducció de les necessitats d'energia**, no només mitjançant la generació eficient d'energia sinó també en el seu ús eficient,
- **Sense emissions de carboni fòssil ni emissions de radioactivitat.**
- **Flexibilitat**, per donar cabuda a una proporció creixent de generació renovable variable i permetre la circulació bidireccional de l'energia.
- **Control local**: les comunitats han de tenir l'**autoritat per prendre decisions sobre la seva economia energètica**, sospesant no solament els costos de l'energia (inversió & operació) sinó els beneficis econòmics locals.
- **Accés equitatiu**: totes les persones han de tenir garantit l'**accés a la propietat** de les tecnologies per a la captació, transformació i ús de les energies renovables locals (de forma individual i / o col·lectiva). A més han de tenir accés a l'autoritat de les xarxes.

Atès que el Sol, el vent, l'aigua, . . . que discorren per una comunitat són béns comuns que pertanyen a tota la comunitat, totes les persones residents en ella han de poder **compartir la riquesa** que genera el seu aprofitament.

La clau per a un sistema energÈTIC democràtic és una **gestió no discriminatòria de les xarxes**, que no discrimini els usuaris, que el gestor de les xarxes no tingui cap interès financer en fer noves xarxes o construir noves centrals de generació, que les regles de la xarxa permetin les transaccions d'igual a igual mitjançant un accés equitatiu i uns preus transparents (per l'energia, per l'ús de les xarxes i pels serveis que els usuaris puguin proveir a les xarxes), que els generadors i els subministradors d'energia no tinguin la propietat de la xarxa ni cap interès en la seva gestió, que la propietat de les xarxes sigui dels seus usuaris.

La democràcia energÈTICA implica també tenir accés equitatiu al capital i al finançament, l'auto-organització comunitària i bona gestió, l'educació i empoderament de les persones de la comunitat perquè coneguin les seves oportunitats per a ser actives en l'energia (interacció entre persones i entre elles i les xarxes).

Només la democràcia energÈTICA té la capacitat de crear una economia de l'energia justa i equitativa, en què els preus de l'energia siguin transparents i efectius pel que fa a cost i en què **no** hi hagi **subvencions creuades** d'una part del sistema cap a una altra part del mateix.

Només la democràcia energÈTICA canalitzarà les oportunitats tecnològiques de les fonts renovables locals i de la xarxa àmpliament distribuïda amb l'**oportunitat econòmica de les comunitats** per recuperar el control social dels mercats de l'energia, avui encara en mans dels oligopolis.